

32000R1760

11.8.2000

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 204/1

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1760/2000,**17. juuli 2000,****veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 37 ja 152,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾võttes arvesse regionide komitee arvamust, ⁽³⁾toimides asutamislepingu artiklis 251 osutatud korras ⁽⁴⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 21. aprilli 1997. aasta määruse (EÜ) nr 820/97 (veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise ning veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise kohta) ⁽⁵⁾ artiklis 19 on sätestatud, et kõikides liikmesriikides tuleb alates 1. jaanuarist 2000 kehtestada kohustuslik veiseliha märgistamise süsteem. Samas artiklis on ette nähtud, et enne kõnesolevat kuupäeva tuleb komisjoni ettepaneku põhjal vastu võtta kohustusliku süsteemi üldeeskirjad.

(2) Nõukogu 21. detsembri 1999. aasta määruses (EÜ) nr 2772/1999 (veiseliha kohustusliku märgistamise süsteemi üldeeskirjade kohta) ⁽⁶⁾ on ette nähtud, et üldeeskirju kohaldatakse ajutiselt ning maksimaalselt kaheksa kuu jooksul ehk 1. jaanuarist kuni 31. augustini 2000.

(3) Selguse huvides tuleks määrus (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistada ja asendada see käesoleva määrusega.

(4) Pärast seda, kui veiste spongioosset entsefalopaatia tingitud kriis on muutunud veiseliha- ja veiselihatoodete turu ebastabiilseks, on parandatud kõnesolevate toodete

tootmis- ja turustamistingimuste läbipaistvust, eelkõige nende jälgitavust, ning see on veiseliha tarbimisele positiivselt mõjunud. Selleks et säilitada ja süvendada tarbijate usaldust veiseliha vastu ning vältida eksitava teabe esitamist, on vaja luua raamistik tarbijate teavitamiseks toodete asjakohase ja arusaadava märgistamise kaudu.

(5) Selleks tuleb luua ühelt poolt tõhus süsteem veiste märgistamiseks ja registreerimiseks tootmisetapil ning teiselt poolt objektiivsetel kriteeriumidel põhinev ühenduse veiselihasektori märgistamissüsteem, mida kasutatakse turustamisetapil.

(6) Nende parandustega seotud tagatised aitavad rahuldada ka teatavaid üldisi huve, mis on eelkõige seotud inimeste ja loomade tervise kaitsega.

(7) Selle tulemusel kasvab tarbijate usaldus veiseliha ja veiselihatoodete vastu, kindlustatakse rahva tervise kaitse kõrge tase ning paraneb veiselihaturu stabiilsus.

(8) Nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivi 90/425/EMÜ (ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes kohaldatava veterinaar- ja zootehnilise kontrolli kohta seoses siseturuga väljakujundamisega) ⁽⁷⁾ artikli 3 lõike 1 punktis c on sätestatud, et ühendusesiseses kaubandusega hõlmatud loomad tuleb identifitseerida vastavalt ühenduse eeskirjadele ja registreerida viisil, mis võimaldab tuvastada päritolu- ja vahemajandi, -keskuse või -organisatsiooni, ning et enne 1. jaanuari 1993 laienevad need identifitseerimis- ja registreerimissüsteemid ka loomade liikumisele iga liikmesriigi territooriumil.

⁽¹⁾ EÜT C 376 E, 28.12.1999, lk 42.

⁽²⁾ EÜT C 117, 26.4.2000, lk 47.

⁽³⁾ EÜT C 226, 8.8.2000, lk 9.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi 12. aprilli 2000. aasta arvamus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata), nõukogu 6. juuni 2000. aasta ühine seisukoht (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata) ja Euroopa Parlamendi 6. juuli 2000. aasta otsus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).

⁽⁵⁾ EÜT L 117, 7.5.1997, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT L 334, 28.12.1999, lk 1.

⁽⁷⁾ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 29. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 92/118/EMÜ (EÜT L 62, 15.3.1993, lk 49).

- (9) Nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiivi 91/496/EMÜ (millega nähakse ette kolmandatest riikidest ühendusse toodavate loomade veterinaarkontrolli põhimõtted ning muudetakse direktiive 89/662/EMÜ, 90/425/EMÜ ja 90/675/EMÜ) (1) artiklis 14 on sätestatud, et nende loomade direktiivi 90/425/EMÜ artikli 3 lõike 1 punktiga c ettenähtud identifitseerimine ja registreerimine toimub pärast kõnesolevat kontrolli, välja arvatud tapaloomade ja registreeritud hobuslaste puhul.
- (10) Teatavate ühenduse põllumajanduse toetuskavade haldamine eeldab teatavate kariloomarühmade individuaalset identifitseerimist. Seepärast peavad identifitseerimis- ja registreerimissüsteemid sobima selliste individuaalsete identifitseerimismeetmete kohaldamiseks ja kontrollimiseks.
- (11) Käesoleva määruse õigeks kohaldamiseks tuleb tagada liikmesriikide kiire ja tõhus infovahetus. Asjakohased ühenduse sätted on kehtestatud nõukogu 19. mai 1981. aasta määrusega (EMÜ) nr 1468/81 (liikmesriikide haldusametuste vastastikuse abi ning haldusametuste ja komisjoni koostöö kohta tolli- ja põllumajandusküsimusi käsitlevate õigusaktide nõuetekohase kohaldamise tagamiseks) (2) ja nõukogu 21. novembri 1989. aasta direktiiviga 89/608/EMÜ (liikmesriikide haldusametuste vastastikuse abi ning haldusametuste ja komisjoni koostöö kohta veterinaar- ja zootehnikaküsimusi käsitlevate õigusaktide nõuetekohase kohaldamise tagamiseks) (3).
- (12) Veiste identifitseerimise ja registreerimise kehtivad eeskirjad on sätestatud nõukogu 27. novembri 1992. aasta direktiivis 92/102/EMÜ (loomade identifitseerimise ja registreerimise kohta) (4) ja määruses (EÜ) nr 820/97. Kogemused on näidanud, et direktiivi 92/102/EMÜ kohaldamine veiste suhtes ei ole andnud rahuldavaid tulemusi ja seda tuleb tõhustada. Kõnesoleva direktiivi tõhustamiseks on seepärast veiste kohta vaja vastu võtta erieeskirjad.
- (13) Tõhustatud identifitseerimissüsteemi kasutuselevõtu heakskiitmiseks ei tohiks tootjatele kehtestada liigseid haldusformaalsustega seotud nõudmisi. Sätestada tuleb tegelikkust arvestavad rakendamistähtjad.
- (14) Loomade kiireks ja täpseks jälgimiseks, mida tehakse ühenduse toetuskavade kontrollimisel, peab iga liikmesriik looma riigisisese elektroonilise andmebaasi, kus loom identifitseeritakse ning registreeritakse kõik riigi territooriumil asuvad majandid ja riigis toimuvad loomade liikumised vastavalt nõukogu 17. märtsi 1997. aasta direktiivile 97/12/EÜ (millega muudetakse ja ajakohastatakse direktiivi 64/432/EMÜ ühendusesisest veise- ja seakaubandust mõjutavate tervishoiuprobleemide kohta) (5), kus on täpsustatud andmebaasis sisalduvale tervishoiuteabele esitatavad nõuded.
- (15) Iga liikmesriik peab võtma kõik meetmed, mida on veel vaja selleks, et riigisisest elektroonilist andmebaasi saaks võimalikult kiiresti kasutusele võtta.
- (16) Tuleb võtta meetmeid tehniliste tingimuste loomiseks, millega tagatakse tootjale parim võimalik ühendus andmebaasiga ning andmebaaside laiaulatuslik kasutamine.
- (17) Veiste liikumise jälgimiseks tuleks loomad identifitseerida looma mõlemasse kõrva kinnitatava kõrvamärgiga ning põhimõtteliselt peab nendega kõigi liikumiste ajal kaasas olema ka loomapass. Kõrvamärgile ja loomapassile esitatavad nõuded tuleks kindlaks määrata ühenduse tasandil. Põhimõtteliselt tuleks pass välja anda igale kõrvamärgiga varustatud loomale.
- (18) Kolmandatest riikidest direktiivi 91/496/EMÜ kohaselt imporditavate loomade suhtes tuleks kohaldada samu identifitseerimisnõudeid.
- (19) Kõrvamärk peaks loomale jääma kogu eluajaks.
- (20) Komisjon uurib Teadusuuringute Ühiskeskuse töö põhjal võimalusi loomade identifitseerimiseks elektroonilisel teel.
- (21) Loomapidajad, välja arvatud loomade transportijad, peaksid pidama ajakohastatud registrit kõikide majandis peetavate loomade kohta. Registreeritavad nõuded tuleks kindlaks määrata ühenduse tasandil. Pädevale asutusele tuleks taotluse korral tagada nende registre kättesaadavus.
- (22) Liikmesriigid võivad jagada nende meetmete kohaldamiskulud kogu veiselihasektori peale.
- (23) Tuleks määrata asutus või asutused, kes vastutavad käesoleva määruse iga jaotise kohaldamise eest.
- (24) Kõikides liikmesriikides tuleks kehtestada veiselihakohustuslik märgistamissüsteem. Kohustusliku süsteemi kohaselt peavad veiselihaturustavad ettevõtjad ja organisatsioonid esitama märgistusel andmed veiselihakohta ning looma või loomade tapakoha kohta, kellelt kõnesolev veiselih pärineb.

(1) EÜT L 268, 24.9.1991, lk 56. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 96/43/EÜ (EÜT L 162, 1.7.1996, lk 1).

(2) EÜT L 144, 2.6.1981, lk 1. Määrus on kehtetuks tunnistatud määrusega (EÜ) nr 515/97 (EÜT L 82, 22.3.1997, lk 1).

(3) EÜT L 351, 2.12.1989, lk 34.

(4) EÜT L 355, 5.12.1992, lk 32. Direktiivi on viimati muudetud 1994. aasta ühinemisaktiga.

(5) EÜT L 109, 25.4.1997, lk 1.

- (25) Veiseliha kohustuslikku märgistamissüsteemi tuleks alates 1. jaanuarist 2000 tõhustada. Kõnesoleva kohustusliku süsteemi kohaselt peavad veiseliha turustavad ettevõtjad ja organisatsioonid esitama märgistusel ka andmed päritolu kohta, eelkõige looma või loomade sünni-, nuumamis- ja tapakoha kohta, kellelt veiseliha pärineb.
- (26) Lisaks andmetele, mis esitatakse looma või loomade sünni-, nuumamis- ja tapakoha kohta, kellelt veiseliha pärineb, võib veiseliha vabatahtliku märgistamissüsteemi alusel esitada ka täiendavaid andmeid.
- (27) Päritolu näitav kohustuslik märgistamissüsteem peaks jõustuma alates 1. jaanuarist 2002, kusjuures täielikud andmed veiste liikumise kohta ühenduses tuleb esitada ainult pärast 31. detsembrist 1997 sündinud loomade kohta.
- (28) Veiseliha kohustuslikku märgistamissüsteemi tuleks kohaldada ka ühendusse imporditud veiseliha suhtes. Siin tuleb siiski arvesse võtta, et kolmandate riikide ettevõtjatel ja organisatsioonidel ei pruugi olla kõiki andmeid, mida nõutakse ühenduses toodetud veiseliha märgistamisel. Seepärast on vaja määrata miinimumandmed, mis kolmandad riigid peavad märgistusel esitama.
- (29) Veisehakkliha tootvatele ja turustavatele ettevõtjatele ja organisatsioonidele, kel ei pruugi olla võimalik esitada kõiki veiseliha kohustusliku märgistamissüsteemiga nõutavaid andmeid, tuleks erandkorras ette näha teatavate miinimumandmete esitamine.
- (30) Märgistamise eesmärk on muuta veiseliha turustamine võimalikult läbipaistvaks.
- (31) Käesoleva määruse sätteid ei tohi mõjutada nõukogu 14. juuli 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2081/92 (põllumajandustoodete ja toiduainete geograafiliste tähistete ja päritolunimetuste kaitse kohta) ⁽¹⁾ kohaldamist.
- (32) Tuleks sisse seada ühenduse raamistik nende andmete käsitlemiseks, mida ei nõuta veiseliha kohustusliku märgistamissüsteemi alusel, ning ühenduses turustatava veiseliha märgistamise mitmekesisust arvestades on kõige asjakohasemaks lahenduseks veiseliha vabatahtliku märgistamissüsteemi sisseeadmine. Tõhusa vabatahtliku märgistamissüsteemi eelduseks on võimalus kindlaks teha loom või loomad, kellelt märgistatud veiseliha pärineb. Ettevõtja või organisatsioon peaks oma märgistamiskorra kohta esitama pädevale asutusele kinnitamiseks spetsifikaadi. Ettevõtjatele ja organisatsioonidele võib anda veiseliha märgistamise loa ainult siis, kui märgistusel on nende nimi või logo. Eeskirjade eiramise korral peaks liikmesriikide pädevatel asutustel olema õigus spetsifikaadi kinnitus tühistada. Selleks et spetsifikaate oleks võimalik kogu ühenduses tunnustada, tuleb ette näha liikmesriikide vaheline infovahetus.
- (33) Veiseliha kolmandatest riikidest ühendusse importivad ettevõtjad ja organisatsioonid võivad samuti soovida oma tooteid vabatahtliku märgistamissüsteemi kohaselt märgistada. Tuleb ette näha sätteid, mis tagaksid niipalju kui võimalik, et imporditud veiseliha märgistamiskord oleks sama usaldusväärne kui ühenduse veiseliha märgistamiskord.
- (34) Üleminek määruse (EÜ) nr 820/97 II jaotises sätestatud korrald kaesoleva määruse korrale võib põhjustada raskusi, mida käesolev määrus ei käsitle. Nende juhtumite käsitlemiseks tuleks ette näha, et komisjon võib vastu võtta vajalikud üleminekumeetmed. Komisjonile tuleks anda ka õigus lahendada vajaduse korral konkreetseid praktilisi küsimusi.
- (35) Käesoleva määrusega ettenähtud korra usaldusvääruse tagamiseks tuleb kohustada liikmesriike võtma piisavaid ja tõhusaid kontrollimeetmeid. Need kontrollid ei tohi piirata kontrolle, mida komisjon võib teha analoogiliselt nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 (Euroopa ühenduste finantshuveid kaitse kohta) ⁽²⁾ artikliga 9.
- (36) Tuleks ette näha asjakohased sanktsioonid käesoleva määruse sätete rikkumise eest.
- (37) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, ⁽³⁾ millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlus,

⁽¹⁾ EÜT L 208, 24.7.1992, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1036/1999 (EÜT L 127, 21.5.1999, lk 4).

⁽³⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

Veiste identifitseerimine ja registreerimine

Artikkel 1

1. Iga liikmesriik loob veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi vastavalt käesoleva jaotise sätetele.

2. Käesoleva jaotise sätteid kohaldatakse, ilma et see piiraks haiguste likvideerimist ja vältimist käsitlevate võimalike ühenduse eeskirjade ning direktiivi 91/496/EMÜ ja määruse (EMÜ) nr 3508/92⁽¹⁾ kohaldamist. Direktiivi 92/102/EMÜ eelkõige veiseid käsitlevate sätete kohaldamine lõpetatakse alates kuupäevast, mil neid loomi tuleb hakata identifitseerima vastavalt käesoleva jaotise sätetele.

Artikkel 2

Käesolevas jaotises kasutatakse järgmisi mõisteid:

- *loom* — veis direktiivi 64/432/EMÜ⁽²⁾ artikli 2 lõike 2 punktide b ja c tähenduses,
- *majand* — ettevõtte, hoone või vabaõhufarmide puhul mis tahes koht, mis asub liikmesriigi territooriumil, kus kasvatatakse, peetakse või hoitakse käesoleva määrusega hõlmatud loomi,
- *loomapidaja* — füüsiline või juriidiline isik, kes vastutab loomade eest ajutiselt või alaliselt, sealhulgas nende transportimisel ja turustamisel,
- *pädev asutus* — liikmesriigi keskasutus või asutused, kes vastutavad või on volitatud vastutama veterinaarkontrolli ja käesoleva jaotise rakendamise eest, või lisatasude järelevalve korral asutused, keda on volitatud rakendama määrust (EMÜ) nr 3508/92.

Artikkel 3

Veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteem koosneb järgmistest osadest:

- a) kõrvamärgid loomade identifitseerimiseks;
- b) elektroonilised andmebaasid;
- c) loomapassid;
- d) register iga põllumajandusettevõtte kohta.

Kõik käesolevas jaotises osutatud andmed peavad komisjonile ja asjaomase liikmesriigi pädevale asutusele kättesaadavad olema. Liikmesriigid ja komisjon võtavad vajalikke meetmeid, et tagada kõigi asjaomaste isikute, sealhulgas liikmesriigi poolt tunnustatud ja erihuvidega tarbijaorganisatsioonide jaoks nende andmete kättesaadavus, tingimusel et on tagatud siseriiklike õigusaktidega ettenähtud andmekaitse ja konfidentsiaalsus.

⁽¹⁾ EÜT L 355, 5.12.1992, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1036/1999 (EÜT L 127, 21.5.1999, lk 4).

⁽²⁾ EÜT 121, 29.7.1964, lk 1977/64. Direktiivi on ajakohastatud direktiiviga 97/12/EÜ (EÜT L 109, 25.4.1997, lk 1) ja viimati muudetud direktiiviga 98/99/EÜ (EÜT L 358, 31.12.1998, lk 107).

Artikkel 4

1. Kõik majandis peetavad pärast 31. detsembrist 1997 sündinud või pärast 1. jaanuari 1998 ühendusesiseseks kauplemiseks ettenähtud loomad identifitseeritakse mõlemasse kõrva kinnitatava kõrvamärgiga, mille on heaks kiitnud pädev asutus. Mõlemal kõrvamärgil on sama, kordumatu identifitseerimiskood, mis võimaldab identifitseerida iga looma ja majandi, kus loom on sündinud. Erandina eespool nimetatud nõudest võib enne 1. jaanuari 1998 sündinud ja pärast seda kuupäeva ühendusesiseseks kauplemiseks ettenähtud loomi kuni 1. septembrini 1998 identifitseerida vastavalt direktiivile 92/102/EMÜ.

Erandina esimesest lõigust võib enne 1. jaanuari 1998 sündinud ning pärast seda kuupäeva ühendusesiseseks kauplemiseks ettenähtud ja kohe tapmisele kuuluvaid loomi kuni 1. septembrini 1999 identifitseerida vastavalt direktiivile 92/102/EMÜ.

Kultuuri- ja spordiüritusteks (välja arvatud messideks ja näitus-tekks) ettenähtud veiseid võib kõrvamärgi asemel identifitseerida komisjoni poolt tunnustatud ja samaväärseid tagatise andva identifitseerimissüsteemi kohaselt.

2. Kõrvamärk kinnitatakse loomale pärast sündimist liikmesriigi määratava aja jooksul, kuid igal juhul enne sünnimajandist lahkumist. See ajavahemik ei tohi kuni 31. detsembrini 1999 olla pikem kui 30 päeva ning pärast seda kuupäeva pikem kui 20 päeva.

Komisjon võib liikmesriigi taotlusel artikli 23 lõikes 2 osutatud korras määrata, millistel asjaoludel liikmesriigid võivad kõnealust ajavahemikku pikendada.

Pärast 31. detsembrist 1997 sündinud loomi ei tohi majandist ära viia enne, kui nad on käesoleva artikli kohaselt identifitseeritud.

3. Kolmandast riigist imporditud loom, kes on läbinud direktiivis 91/496/EMÜ sätestatud kontrollid ja kes jääb ühenduse territooriumile, identifitseeritakse sihtmajandis käesoleva artikli nõuetele vastava kõrvamärgiga liikmesriigi määratavas ajavahemikus – maksimaalselt 20 päeva jooksul pärast kõnesolevat kontrolli, kuid kindlasti enne majandist lahkumist.

Looma ei ole vaja identifitseerida, kui sihtmajand on selle liikmesriigi territooriumil asuv tapamaja, kus tehakse kõnesolevat kontrolli ning kui loom tapetakse 20 päeva jooksul pärast kontrolli.

Kolmanda riigi tehtud identifitseerimine ja sihtkohaliikmesriigi loomale antud identifitseerimiskood registreeritakse artiklis 5 sätestatud elektroonilises andmebaasis või artiklis 3 sätestatud registrites, kui andmebaasi ei ole veel täielikult kasutusele võetud.

4. Teisest liikmesriigist pärit loomale jäetakse alles tema esialgne kõrvamärk.

5. Kõrvamärki ei tohi eemaldada ega asendada pädeva asutuse loata.

6. Kõrvamärgid antakse majandile ning jaotatakse ja kinnitatakse loomadele pädeva asutuse poolt sätestatavas korras.

7. Euroopa Parlament ja nõukogu otsustavad hiljemalt 31. detsembriks 2001 komisjoni aruande ja sellega kaasnevate võimalike ettepanekute põhjal ning asutamislepingu artiklis 95 sätestatud korras, kas on võimalik kasutusele võtta elektrooniline identifitseerimissüsteem, võttes arvesse selles valdkonnas toimunud arengut.

Artikkel 5

Liikmesriikide pädevad asutused loovad elektroonilise andmebaasi vastavalt direktiivi 64/432/EMÜ artiklitele 14 ja 18.

Elektroonilised andmebaasid võetakse täielikult kasutusele hiljemalt 31. detsembril 1999 ja need sisaldavad alates sellest kuupäevast kõiki nimetatud direktiivis nõutud andmeid.

Artikkel 6

1. Pädev asutus väljastab alates 1. jaanuarist 1998 iga artikli 4 kohaselt identifitseeritava looma jaoks loomapassi 14 päeva jooksul pärast teadet looma sündimise kohta või kolmandatest riikidest imporditud loomade puhul 14 päeva jooksul pärast teadet looma artikli 4 lõike 3 kohase taasidentifitseerimise kohta asjaomase liikmesriigi poolt. Pädev asutus võib samadel tingimustel anda loomapassi ka teisest liikmesriigist pärit loomadele. Sel juhul loovutatakse loomaga kaasasolev pass looma saabudes pädevale asutusele, kes tagastab selle väljaandnud liikmesriigile.

Komisjon võib liikmesriigi taotlusel artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras määrata, millistel asjaoludel kõnesolevat ajavahemikku võib pikendada.

2. Looma asukoha muutmisel on loomaga alati kaasas loomapass.

3. Erandina lõike 1 esimesest lausest ja lõikest 2 võivad liikmesriigid:

— kellel on elektrooniline andmebaas, mida komisjon peab kooskõlas artikliga 5 täielikult kasutusel olevaks, kindlaks määrata, et loomapass tuleb välja anda ainult ühendusesise-

seks kauplemiseks ettenähtud loomadele, et see peab loomadega kaasas olema ainult nende viimisel asjaomase liikmesriigi territooriumilt teise liikmesriigi territooriumile ning et sel juhul peab pass sisaldama elektroonilisel andmebaasil põhinevaid andmeid.

Nendes liikmesriikides loovutatakse teisest liikmesriigist imporditud loomaga kaasasolev pass looma saabudes pädevale asutusele;

— kuni 1. jaanuarini 2000 lubada, et loomakarjale, kelle asukohta muudetakse asjaomase liikmesriigi territooriumil, antakse välja kollektiivne loomapass, kui loomadel on sama päritolu ja sihtkoht ning neil on kaasas veterinaarsertifikaat.

4. Looma surma korral tagastab loomapidaja passi pädevale asutusele seitsme päeva jooksul pärast looma surma. Kui loom saadetakse tapamajja, vastutab tapamaja valdaja passi tagastamise eest pädevale asutusele.

5. Kolmandatesse riikidesse eksporditavate loomade passid loovutab loomade viimane pidaja selle piirkonna pädevale asutusele, kust loomad eksporditakse.

Artikkel 7

1. Iga loomapidaja, välja arvatud loomade transportija, peab:

— pidama ajakohastatud registrit,

— esitama pädevale asutusele pärast elektroonilise andmebaasi täielikku kasutuselevõttu liikmesriigi määratavas ajavahemikus, mis on kolm kuni seitse päeva, aruande kõigi majandis lahkunud ja sinna saabunud loomade kohta ning majandis sündinud ja surnud loomade sünni- ja surmakuupäevade kohta. Komisjon võib liikmesriigi taotlusel artikli 23 lõikes 2 osutatud korras kindlaks määrata, millistel asjaoludel võivad liikmesriigid seda ajavahemikku pikendada, ning ette näha erieeskirjad, mida kohaldatakse nende veiste liikumise suhtes, keda suvel karjatatakse mägikarjamaadel.

2. Loomapidaja täidab võimaluse korral ja vastavalt artiklile 6 loomapassi kohe pärast looma majandisse saabumist või vahetult enne sealt lahkumist ning tagab, et pass on loomaga kaasas.

3. Loomapidaja annab pädevale asutusele viimase taotlusel kõik vajalikud andmed talle kuulunud või tema poolt peetud, transporditud, turustatud või tapetud loomade päritolu, identifitseerimise ning vajaduse korral sihtkoha kohta.

4. Registrit peetakse pädeva asutuse heakskiidetud kujul käsitsi või elektroonilises vormis ning see on pädeva asutuse taotluse korral talle alati kättesaadav tema määrataval minimaalsel ajavahemikul, mis ei või olla lühem kui kolm aastat.

Artikkel 8

Liikmesriigid nimetavad käesoleva jaotise sätete järgimise tagamise eest vastutava asutuse. Nad teatavad üksteisele ja komisjonile selle asutuse andmed.

Artikkel 9

Liikmesriigid võivad loomapidajatelt sisse nõuda artiklis 3 osutatud süsteemidega ning käesolevas jaotises osutatud kontrollidega kaasnevad kulud.

Artikkel 10

Käesoleva jaotise rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu artikli 23 lõikes 2 osutatud korralduskomitee menetluse kohaselt. Need meetmed hõlmavad eelkõige järgmist:

- a) kõrvamärke käsitlevad sätted;
- b) loomapasse käsitlevad sätted;
- c) registrit käsitlevad sätted;
- d) tehtavate kontrollide miinimumnõuded;
- e) haldussanktsioonide kohaldamine;
- f) käesoleva jaotise kohaldamist hõlbustavad ülemineku-meetmed.

II JAOTIS

Veiseliha ja veiselihatoodete märgistamine

Artikkel 11

Artiklis 12 määratletud ettevõtja või organisatsioon, kes:

- peab vastavalt käesoleva jaotise I jaole märgistama veiseliha kõikidel turustustappidel,
- soovib vastavalt käesoleva jaotise II jaole veiseliha müügi-kohas märgistada, et anda lisaks artiklis 13 sätestatud informatsioonile teavet märgistatud liha teatavate omaduste või tootmistingimuste kohta või looma kohta, kellelt see pärineb,

teeb seda vastavalt käesolevale jaotisele.

Käesoleva jaotise kohaldamine ei piira ühenduse asjakohaste, eelkõige veiseliha käsitlevate õigusaktide kohaldamist.

Artikkel 12

Käesolevas jaotises kasutatakse järgmisi mõisteid:

- *veiseliha* — kõik CN-koodide 0201, 0202, 0206 10 95 ja 0206 29 91 alla kuuluvad tooted,
- *märgistamine* — märgistuse kinnitamine lihatüki või lihatükide või nende pakkematerjali külge ning pakendamata toodete puhul tarbijale kirjaliku, piisava ja hästi nähtava informatsiooni esitamine müügi kohas,
- *organisatsioon* — veiselihakaubanduse ühe või mitme sektori ettevõtjate rühmad.

I JAGU

Ühenduse kohustuslik veiseliha märgistamise süsteem

Artikkel 13

Üldeeskirjad

1. Ühenduses veiseliha turustavad ettevõtjad ja organisatsioonid märgistavad veiseliha kooskõlas käesoleva artikliga.

Kohustuslik märgistamissüsteem tagab võimaluse rümba, veerandrümba või jaotustükkide identifitseerimise põhjal kindlaks teha konkreetset looma või, kui see on piisav märgistusel esitatud andmete täpsuse kontrollimiseks, asjaomast loomarühma, kellelt liha pärineb.

2. Märgistus sisaldab järgmisi andmeid:

- a) viitenumber või -kood, mis tagab võimaluse kindlaks teha veiseliha päritolu teatavalt loomalt või loomadelt. See number võib olla looma identifitseerimisnumber, kellelt veiseliha pärineb, või loomarühma identifitseerimisnumber;
- b) selle tapamaja loa number, kus loom või loomade rühm on tapetud, ning liikmesriik või kolmas riik, kus tapamaja asub ja tegutseb. Märkus on järgmine: "Tapetud (liikmesriigi või kolmanda riigi nimi) (loa number)";
- c) selle lihalõikusettevõtte loa number, kus rümp või rümpade kogum on tükeldatud, ning liikmesriik või kolmas riik, kus lihalõikusettevõtte asub ja tegutseb. Märkus on järgmine: "Tükeldatud (liikmesriigi või kolmanda riigi nimi) (loa number)".

3. Liikmesriik, kelle I jaotises sätestatud veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemis on küllaldaselt andmeid, võib kuni 31. detsembrini 2001 otsustada, et kõnesolevas liikmesriigis sündinud, kasvatatud ja tapetud veistel pärit veiseliha kohta tuleb märgistusel esitada täiendavaid andmeid.

4. Lõikes 3 sätestatud kohustuslik süsteem ei tohi põhjustada häireid liikmesriikidevahelises kaubanduses.

Liikmesriigid, kes kavatsevad kohaldada lõiget 3, peavad selle rakenduskorra kohaldamiseks saama komisjonilt enne heakskiidu.

5. a) Alates 1. jaanuarist 2002 esitavad ettevõtjad ja organisatsioonid märgistusel ka järgmised andmed:

- i) liikmesriik või kolmas riik, kus loom on sündinud;
- ii) kõik liikmesriigid ja kolmandad riigid, kus looma on nuumatud;
- iii) liikmesriik või kolmas riik, kus loom on tapetud.

- b) Kui veiseliha pärineb loomadelt, kes on sündinud, kasvatatud ja tapetud:
- i) ühes ja samas liikmesriigis, võib andmed esitada järgmiselt: "Päritolu: (liikmesriigi nimi)";
 - ii) ühes ja samas kolmandas riigis, võib andmed esitada järgmiselt: "Päritolu: (kolmanda riigi nimi)".

Artikkel 14

Kõrvalekalded kohustuslikust märgistamissüsteemist

Erandina artikli 13 lõike 2 punktide b ja c ning artikli 13 lõike 5 punkti a alapunktide i ja ii esitavad veisehakkliha valmistavad ettevõtjad ja organisatsioonid märgistusel sõnad "Valmistatud (liikmesriigi või kolmanda riigi nimi)" vastavalt sellele, kus liha on valmistatud, ning sõna "päritolu", kui valmistajariigiks ei ole asjassepuutuv riik või asjassepuutuvad riigid.

Artikli 13 lõike 5 punkti a alapunktis iii sätestatud kohustus kohaldatakse kõnesoleva liha suhtes alates käesoleva määruse jõustumiskuupäevast.

Need tootjad ja organisatsioonid võivad siiski veisehakkliha märgistusele lisada:

- teatavaid artiklis 13 sätestatud andmeid ja/või
- kõnesoleva liha valmistamiskuupäeva.

Saadud kogemuste alusel ja nõudeid silmas pidades võib artikli 23 lõikes 2 sätestatud korras samasugused sätted vastu võtta tükeldataud liha ning veiseliha korrastamisel saadud lihalaõikmete kohta.

Artikkel 15

Kolmandatest riikidest pärit veiseliha kohustuslik märgistamine

Erandina artiklist 13 märgistatakse ühendusse imporditud veiseliha, mille kohta ei ole kättesaadavad kõik artiklis 13 sätestatud andmed, artiklis 17 osutatud korras järgmiselt: "Päritolu: EÜsse mittekuuluvad riigid" ning "Tapetud (kolmanda riigi nimi)".

II JAGU

Vabatahtlik märgistamissüsteem

Artikkel 16

Üldeeskirjad

1. Märgistuste kohta, mis sisaldavad muid andmeid peale I jaos sätestatud andmete, esitab iga ettevõtja või organisatsioon spetsifikaadi kinnitamiseks selle liikmesriigi pädevale asutusele,

kus kõnesolevat veiseliha toodetakse või müüakse. Ka pädev asutus võib koostada asjaomases liikmesriigis kasutatavad spetsifikaadid tingimusel, et nende kasutamine ei ole kohustuslik.

Vabatahtliku märgistamise spetsifikaadis esitatakse:

- märgistusel esitatavad andmed,
- meetmed, mida võetakse selleks, et tagada andmete täpsus,
- kontrollisüsteem, mida kohaldatakse kõikidel tootmis- ja müügietapeel, sealhulgas kontroll, mille teeb pädeva asutuse poolt tunnustatud ning ettevõtja või organisatsiooni poolt nimetatud sõltumatu organ. Need organid peavad täitma Euroopa standardis EN/45011 sätestatud kriteeriumid,
- organisatsioonide puhul meetmed, mida võetakse liikmete suhtes, kes ei ole spetsifikaate järginud.

Liikmesriigid võivad otsustada, et sõltumatu organi kontrolli võib asendada pädeva asutuse kontrolliga. Sel juhul saab pädev asutus oma käsutusse nõutavate kontrollide tegemiseks vajaliku kvalifitseeritud personali ja vahendid.

Käesolevas jaos sätestatud kontrollidega kaasnevad kulud kannab märgistamissüsteemi kasutav ettevõtja või organisatsioon.

2. Spetsifikaadi kinnitamine eeldab, et pädev asutus on lõikes 1 osutatud komponentide põhjaliku läbivaatamise järel veendunud, et kavandatud märgistamissüsteem ning eelkõige selle kontrollisüsteem toimivad nõuetekohaselt ja usaldusväärselt. Pädev asutus lükkab tagasi kõik spetsifikaadid, mis ei taga võimalust rümbla, veerandrümbla või jaotustükkide identifitseerimise põhjal kindlaks teha liha päritolu konkreetselt loomalt või kui see on piisav märgistusel esitatud andmete täpsuse kontrollimiseks, asjaomastelt loomadelt.

Tagasi lükatakse ka spetsifikaadid, milles on ette nähtud eksitavaid või ebatäpseid andmeid sisaldavad märgistused.

3. Kui veiseliha toodetakse ja/või müüakse kahes või enam liikmesriigis, vaatavad asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused esitatud spetsifikaadid läbi ja kinnitavad need juhul, kui neis sisalduv teave vastab nende riikide territooriumil toimuvale tegevusele. Sel juhul tunnustab asjaomane liikmesriik kõigi teiste asjaomaste liikmesriikide kinnitust.

Kui artikli 23 lõikes 2 osutatud korras kindlaksmääratava ajavahemiku jooksul, mis algab järgmisel päeval pärast taotluse esitamist, ei ole kinnitust tagasi lükatud või antud või ei ole küsitud lisainformatsiooni, loetakse spetsifikaat pädeva asutuse poolt kinnitatuks.

4. Kui kõigi asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused on esitanud spetsifikaadi kinnitanud, on asjaomasel ettevõtjal või organisatsioonil õigus veiseliha märgistada tingimusel, et märgistusel on tema nimi või logo.

5. Komisjon võib erandina lõigetest 1–4 artikli 23 lõikes 2 osutatud korras ette näha, et teatavatel juhtudel antakse kinnitus kiirendatud või lihtsustatud korras, eelkõige liikmesriigis vastavalt spetsifikaadile märgistatud ja teise liikmesriigi territooriumile toodud väikestes jaemüügapakendites veiseliha ja individuaalpakendites esmaste veiseliha jaotustükkide puhul, tingimusel et esialgsele märgistusele ei ole lisatud uut informatsiooni.

6. Liikmesriik võib otsustada, et tema ühe või mitme piirkonna nime ei tohi kasutada, eelkõige juhul, kui selle piirkonna nimi:

- võib tekitada segadust või kontrollimisraskusi,
- on ette nähtud kasutamiseks veiseliha puhul vastavalt määrusele (EMÜ) nr 2081/92.

Kui luba antakse, lisatakse piirkonna nimele ka liikmesriigi nimi.

7. Liikmesriigid teatavad komisjonile käesoleva artikli rakendamise ning eelkõige märgistustel esitatavatest andmetest. Komisjon teavitab teisi liikmesriike artikli 23 lõike 1 punktis b osutatud veise- ja vasikalihaturu korralduskomitee kaudu ning vajaduse korral võib artikli 23 lõikes 2 osutatud korras sätestada kõnesolevaid andmeid käsitlevad eeskirjad ning kehtestada piirangud.

Artikkel 17

Kolmandatest riikidest pärit veiseliha vabatahtlik märgistamine

1. Kui veiseliha tootmine toimub osaliselt või täielikult kolmandates riikides, võivad ettevõtjad ja organisatsioonid veiseliha käesoleva jao kohaselt märgistada juhul, kui nad on täitnud artiklis 16 sätestatud nõuded ning nende spetsifikaadid on kinnitanud iga asjaomase kolmanda riigi poolt selleks määratud pädev asutus.

2. Kolmanda riigi kinnitus on ühenduses kehtiv ainult siis, kui kolmas riik on komisjonile enne teatanud järgmised andmed:

- määratud pädev asutus,
- menetlused ja kriteeriumid, mida pädevad asutused peavad spetsifikaadi läbivaatamisel järgima,
- kõik ettevõtjad ja organisatsioonid, kelle spetsifikaadid pädev asutus on kinnitanud.

Komisjon edastab need andmed liikmesriikidele.

Kui komisjon jõuab eespool nimetatud andmete põhjal järeldusele, et kolmandas riigis kohaldatavad menetlused ja/või kriteeriumid ei ole käesolevas määruuses sätestatud kriteeriumidega

samaväärsed, teeb ta pärast asjaomase kolmanda riigiga konsul-teerimist otsuse, et selle kolmanda riigi kinnitused ühenduses ei kehti.

Artikkel 18

Sanktsioonid

Kui selgub, et ettevõtja või organisatsioon ei ole artikli 16 lõikes 1 osutatud spetsifikaadist kinni pidanud, võib liikmesriik artikli 16 lõikes 2 sätestatud kinnituse tühistada või kehtestada lisatingimusi, mida tuleb loa säilitamiseks täita, ilma et see piiraks organisatsiooni enda või artiklis 16 sätestatud sõltumatu kontrollorgani tegevust.

III JAGU

Üldsätted

Artikkel 19

Üksikasjalikud eeskirjad

Käesoleva jaotise rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu artikli 23 lõikes 2 osutatud korralduskomitee menetluse kohaselt. Need meetmed käsitlevad eelkõige järgmist:

- a) artikli 13 lõike 2 punktis a nimetatud loomarühma suuruse määratlus;
- b) artiklis 14 nimetatud veisehakkliha, veiseliha korrastamisel saadud lihalõikmete ja tükeldatud liha määratlus;
- c) märgistustel esitatavate konkreetsete andmete määratlus;
- d) meetmed määruse (EÜ) nr 820/97 kohaldamiselt käesoleva jaotise kohaldamisele ülemineku hõlbustamiseks;
- e) praktiliste eriprobleemide lahendamiseks vajalikud meetmed. Need meetmed võivad asjakohaselt põhjendatud juhtudel käesoleva jaotise teatavatest osadest erineda.

Artikkel 20

Pädevate asutuste määramine

Liikmesriigid nimetavad käesoleva jaotise rakendamise eest vastutava pädeva asutuse või pädevad asutused hiljemalt 14. oktoobriks 2000.

Artikkel 21

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt 14. augustil 2003 aruande ning vajaduse korral ka asjakohased ettepanekud käesoleva määruse reguleerimisala laiendamiseks, et hõlmata veiseliha sisaldavaid töödeldud tooteid ja veiseliha-tooteid.

III JAOTIS

Üldsätted

Artikkel 22

1. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada käesoleva määruse järgimine. Ettenähtud kontrollid ei tohi piirata kontrolle, mida komisjon võib teha vastavalt määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artiklile 9.

Liikmesriigi poolt loomapidajale kehtestatavad sanktsioonid peavad vastama rikkumise tõsidusele. Sanktsioonid võivad vajaduse korral hõlmata piiranguid loomade liikumisele asjaomase loomapidaja majandisse või seal välja.

2. Komisjoni eksperdid koostöös pädevate asutustega:

- a) kontrollivad, kas liikmesriigid täidavad käesolevas määruses sätestatud nõudeid;
- b) teevad kohapeal kontrollimisi, et tagada kontrollide kooskõla käesoleva määrusega.

3. Liikmesriik, kelle territooriumil kohapealne kontroll tehakse, osutavad komisjoni ekspertidele nende ülesannete täitmisel igakülgselt vajalikku abi.

Enne lõpparuande koostamist ja edasisaatmist tuleb kontrolli tulemusi arutada asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega.

4. Kui komisjon peab seda kontrolli tulemusel põhjendatuks, vaatab ta olukorra üle artikli 23 lõike 1 punktis c nimetatud alalises veterinaarkomitees. Ta võib vastu võtta vajalikud otsused artikli 23 lõikes 3 ettenähtud korras.

5. Komisjon jälgib olukorra muutumist. Komisjon võib muutusi arvesse võttes muuta või tühistada lõikes 4 nimetatud otsuseid artikli 23 lõikes 3 sätestatud korras.

6. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vajaduse korral vastu artikli 23 lõikes 3 nimetatud korras.

Artikkel 23

1. Komisjoni aitab:

- a) artikli 10 rakendamisel nõukogu määruse (EÜ) nr 1258/1999 ⁽¹⁾ artiklis 11 nimetatud Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi komitee;
- b) artikli 19 rakendamisel nõukogu määruse (EÜ) nr 1254/1999 ⁽²⁾ artikli 42 alusel loodud veise- ja vasikalihaturu korralduskomitee;
- c) artikli 22 rakendamisel nõukogu otsuse 68/361/EMÜ ⁽³⁾ alusel loodud alaline veterinaarkomitee.

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7, võttes arvesse sama otsuse artiklit 8.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõikes 3 sätestatud tähtjaks kehtestatakse üks kuu.

3. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse sama otsuse artiklit 8.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtjaks kehtestatakse kolm kuud.

4. Komiteed võtavad vastu oma töökorra.

Artikkel 24

1. Määrus (EÜ) nr 820/97 tunnistatakse kehtetuks.

2. Viiteid määrusele (EÜ) nr 820/97 käsitletakse viidetena käesolevale määrusele ja neid loetakse vastavalt lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 25

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Seda kohaldatakse veiseliha suhtes, mis pärineb alates 1. septembrist 2000 tapetud loomadelt.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 17. juuli 2000

Euroopa Parlamendi nimel
eesistuja
N. FONTAINE

Nõukogu nimel
eesistuja
J. GLAVANY

⁽¹⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 103.

⁽²⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 21.

⁽³⁾ EÜT L 255, 18.10.1968, lk 23.

LISA

Vastavustabel

Määrus (EÜ) nr 820/97	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	Artikkel 3
Artikkel 4	Artikkel 4
Artikkel 5	Artikkel 5
Artikkel 6	Artikkel 6
Artikkel 7	Artikkel 7
Artikkel 8	Artikkel 8
Artikkel 9	Artikkel 9
Artikkel 10	Artikkel 10
Artikkel 11	–
Artikkel 12	Artikkel 11
Artikkel 13	Artikkel 12
Artikli 14 lõige 1	Artikli 16 lõige 1
Artikli 14 lõige 2	Artikli 16 lõige 2
Artikli 14 lõige 3	Artikli 16 lõige 5
Artikli 14 lõige 4	Artikli 16 lõige 4
Artikkel 15	Artikkel 17
Artikli 16 lõige 1	Artikli 16 lõige 3
Artikli 16 lõige 2	Artikli 16 lõige 3
Artikli 16 lõige 3	Artikli 13 lõike 2 punkt a
Artikkel 17	Artikkel 18
Artikkel 18	Artikkel 19
Artikkel 19	–
Artikkel 20	Artikkel 20
Artikkel 21	Artikkel 22
Artikkel 22	Artikkel 25